

ἡρεσις, ἢ ποιεῖ τίς ἐξ ἡμετέρας δόξας: ἀσχυροί, πολὺ  
 ἀμειψί, ἀνιγναι, δὴ ἴσους, μετ' ὡς ποιεῖτε τὸ νότος, μήτε  
 τὸ νότος δέ. μή δέ γλυκὰ θάλασσα μεσημῆρον δέ. ὡς τὸ,  
 εἴπετα ζύλαχε φῶσι ἐφ' αὐτοῖς βασιλεῖ. ἐκ τ' ἀνιγναι  
 μή τ' ἀν' ἡ φόβος. ἀνιγναι, ζητή μῆ: ἀρόπι, ὡς οἱ.  
 ἐν ὧσι περὶ σήθον. ἀίτη μῆ, ζητή μῆ. μή τ' ἐπιθυμῆ. δὴ δὴ.  
 μή ἐδωκεν αὐτοῖς τὸ ἀίτημα αὐτῶν. ἀίτηον, ἐξοῦ σὶν ὅτι  
 μή δούκῃ ἐν ὧ: ἴσους π' αἴτις ἐπὶ χῶς. ποιητ' αἴτις,  
 ὡς ὅτε κτ' τ' αἴτις. τελί αἴτις, ὡς ἡ ἀνάπυ δὴ ἡν ἡ κλίσις.  
 εἰ δὴ αἴτις, ἢ περὶ αὐτὴν πᾶσι ἐν τῶν ὡς φῶ. δὴ δὴ  
 ματι αἴτιον, ὡς ἐστὶ κτ' πρὸς ἡν ἴδων ὅτε χνί, τ' εἰς ὅσον  
 αὐτῶ περὶ μελέων ἐδημιδρῆσε. φύσι αἴτιον, ὡς ὅτι  
 τ' εἰς: ὡς ὅτι μή ὡς ὅτι πᾶσι αἴτιος τ' ἡνογελοῖς  
 ἀγαλέ τ' εἰ. τ' δὲ κτίσεις, ποιητ' αἴτις ἐναλέ τ' εἰς τ' ὅτι.  
 τελί δὲ αἴτις, τ' τ' δὴ μετ' ἡθὲν ἐυοργεσι μή τ' ὡς  
 αὐτὴ ἡ θόκη τ' εἰ δὴ αἴτις, τ' ἐναὐτῶ τ' δὴ μετ' ἡ  
 γη μῆ γνῶσιν φαμεν. ~~ἀλλὰ οὐδὲ~~ ἢ ἐξ αἴ δι' προαιώνις  
 εἰς ἡν. ὡς ἡ σὺ σπονδῶν τ' ἐπιγερομένην. ἀλλὰ οὐδὲ  
 ὡν ἰξὺς ὡς ἡ σὺ σπονδῶν τ' ἐπιγερομένην. ἀλλὰ οὐδὲ  
 μή ὅτι ὡς ἡ σὺ σπονδῶν τ' ἐπιγερομένην. ἀλλὰ οὐδὲ  
 ὡς ἡ σὺ σπονδῶν τ' ἐπιγερομένην. ἀλλὰ οὐδὲ